

تأثیر سودوموناس‌های فلورسنت محرک رشد گیاه بر رشد و نمو کلزا

*پیمان عباس‌زاده دهجی^۱، هادی اسدی رحمانی^۲، کاظم خاوازی^۳،
علی‌اشرف سلطانی طولارود^۴، عبدالرضا اخگر^۱ و مهتاب امیدواری^۴

^۱استادیار گروه علوم خاک، دانشگاه ولی‌عصر رفسنجان، ^۲دانشیار پژوهش مؤسسه تحقیقات خاک و آب،
^۳استادیار گروه علوم خاک، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ^۴دانش‌آموخته کارشناسی ارشد بیماری‌شناسی گیاهی، دانشگاه تهران
تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۱۱/۴؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۳/۱۳

چکیده

سودوموناس‌های فلورسنت از مهمترین باکتری‌های محرک رشد گیاه در ریزوسفر گیاهان مختلف زراعی می‌باشند. در این پژوهش به منظور بررسی تأثیر باکتری‌های محرک رشد گیاه بر رشد گیاه کلزا در شرایط استریل و تأثیر سویه‌های برتر بر رشد و جذب عناصر غذایی توسط این گیاه در شرایط گلخانه‌ای، ۴۰ سویه متفاوت از گونه‌های سودوموناس فلورسنتس و پوتیدا که طی آزمایش‌های قبلی از ریزوسفر گندم و کلزا جداسازی، شناسایی و خصوصیات محرک رشدی آن‌ها اندازه‌گیری شده بود، مورد استفاده قرار گرفتند. کاربرد سویه‌های مورد مطالعه در تیوب‌های دارای شن استریل در مقایسه با تیمار شاهد باعث افزایش وزن خشک اندام هوایی (۵۳/۷ درصد)، وزن خشک ریشه (۴۷/۸ درصد)، طول ریشه (۲۱/۶ درصد)، طول اندام هوایی (۱۷/۷ درصد)، وزن تر اندام هوایی (۵۲/۵ درصد)، وزن تر ریشه (۵۶/۵ درصد)، نسبت اندام هوایی به ریشه در حالت خشک (۲۰/۳ درصد) و نسبت اندام هوایی به ریشه در حالت تر (۲۰/۳ درصد) شدند. همچنین کاربرد ۱۴ سویه برتر در شرایط گلخانه‌ای، در مقایسه با شاهد تلقیح نشده، باعث افزایش وزن تر اندام هوایی (۳۰/۲ درصد)، وزن خشک اندام هوایی (۲۷/۵ درصد) و همچنین جذب عناصر غذایی شامل نیتروژن (۲۶/۵ درصد)، فسفر (۲۸/۲ درصد)، پتاسیم (۲۵/۸ درصد)، آهن (۱۰۰/۲ درصد)، روی (۶۴/۷ درصد)، منگنز (۷۰/۸ درصد) و مس (۷۰/۳ درصد) شدند. یافته‌های این پژوهش نشان داد که تلقیح سودوموناس‌های فلورسنت نقش مهمی در افزایش رشد کلزا و جذب عناصر غذایی توسط این گیاه داشت.

واژه‌های کلیدی: اکسین، آهن، روی، فسفر و مس

*مسئول مکاتبه: p.abbaszadeh@vru.ac.ir

مقدمه

ریزوسفر محدوده‌ای از خاک پیرامون ریشه است که تحت تأثیر فعالیت‌های ریشه قرار دارد. در این منطقه روابط متقابل پیچیده‌ای بین ریشه و میکروارگانیسم‌های ریزوسفری پدید می‌آید (کلوپر، ۲۰۰۳). باکتری‌های محرک رشد گیاه^۱ به گروه نامتجانسی از باکتری‌های ریزوسفری مفید اطلاق می‌شود که قادرند با استفاده از یک یا چند مکانیسم خاص رشد گیاه را افزایش دهند (کلوپر و همکاران، ۱۹۸۹). این باکتری‌ها می‌توانند به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم موجب افزایش یا تحریک رشد گیاه شوند (گلیک، ۱۹۹۵).

در حالت مستقیم انواع PGPR با استفاده از مکانیسم‌های مختلفی، مستقیماً در افزایش رشد و عملکرد گیاه ایفای نقش می‌کنند. افزایش انحلال عناصر غذایی کم محلول مانند فسفر، تولید ACC^۲ د-آمیناز، تولید هورمون‌های رشد گیاهی مانند اکسین، تثبیت نیتروژن و افزایش فراهمی آهن از طریق تولید سیدروفور از اهم مکانیسم‌های مورد استفاده در این روش می‌باشند. در حالت غیرمستقیم، PGPR با استفاده از مکانیسم‌های مختلف اثرات مضر بیمارگرهای گیاهی را خنثی یا تعدیل نموده و به‌این طریق موجب افزایش رشد گیاه می‌شوند (پینک و بولند، ۲۰۰۴). این باکتری‌ها شامل انواع مختلفی از باکتری‌های خاکزی مانند *Pseudomonas*, *Bacillus*, *Azospirillum*, *Acetobacter*, *Azotobacter* و *Burkholderia* می‌باشند (المریچ، ۱۹۸۴؛ کلوپر و همکاران، ۱۹۸۸؛ کلوپر و همکاران، ۱۹۸۹؛ باشان و لوانی، ۱۹۹۰؛ تانگ، ۱۹۹۴؛ زبیدی و همکاران، ۲۰۰۶؛ سالم و همکاران، ۲۰۰۷).

هورمون‌های گیاهی نقش مهمی در کنترل رشد و توسعه گیاه دارند (ایگامبردیوا، ۲۰۰۸) و اکسین که از مهمترین تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهان است اولین هورمونی بود که توسط داروین شناخته شد (ساروار و فرانکبرگر، ۱۹۹۴). اکسین‌ها از جمله تنظیم‌کننده‌های رشد گیاه هستند که IAA از مهمترین انواع آن‌ها محسوب می‌شود و تولید آن توسط باکتری‌های ریزوسفری به کرات گزارش شده است (لامبرچ و همکاران، ۲۰۰۰؛ روبیو و همکاران، ۲۰۰۰؛ بنت و همکاران، ۲۰۰۱؛ اصغر و همکاران، ۲۰۰۴؛ احمد و همکاران، ۲۰۰۵).

تعداد زیادی از انواع PGPR دارای آنزیمی به نام ACC-دآمیناز هستند که به‌وسیله جدا کردن گروه آمین ACC (پیش ماده سنتز اتیلن در گیاه) و تبدیل آن به آمونیوم و آلفا کتوتیرونیک اسید مانع از تولید بیش از حد اتیلن در گیاه می‌شوند (گلیک و همکاران، ۱۹۹۸؛ پنروز و گلیک، ۲۰۰۳). گلیک و همکاران

1- Plant Growth Promoting Rhizobacteria (PGPR)
2- 1-Aminocyclopropane-1-Carboxylic Acid (ACC)

(۱۹۹۸) نشان دادند که تیمار گوجه‌فرنگی، کاهو و گندم با باکتری *P.putida* سویه GR12-2 دارای آنزیم ACC دآمیناز باعث افزایش رشد ریشه گردید.

باکتری‌های حل‌کننده فسفات که در ریزوسفر به وفور یافت می‌شوند با ترشح اسیدهای آلی و فسفات‌ها قادرند ترکیبات فسفاتی غیرمحلول را به فرم قابل استفاده برای گیاه در آورند. تلقیح گیاهان با میکروارگانیسم‌های حل‌کننده فسفات باعث افزایش جذب فسفر شده و به تبع آن رشد گیاهان افزایش می‌یابد (ساندرا و همکاران، ۲۰۰۲).

تعدادی از باکتری‌ها مواد کلات‌کننده‌ای با وزن ملکولی کم (۴۰۰ تا ۱۰۰۰ دالتون) به نام سیدروفور^۱ ترشح می‌کنند که تمایل زیاد به جذب آهن دارند ($K_d=10^{-50}-10^{-20}$). باکتری‌هایی که سیدروفور تولید می‌کنند کمپلکس سیدروفور با آهن را توسط گیرنده‌های خاصی که در غشا خود دارند جذب می‌کنند. سیدروفورهای میکروبی ممکن است رشد گیاه را به‌طور مستقیم با افزایش فراهمی آهن در خاک اطراف ریشه‌های گیاهی افزایش دهند (کلپر و همکاران، ۱۹۸۰).

یکی از متابولیت‌های مهم سیانید هیدروژن (HCN) است (اسکیپر و همکاران، ۱۹۹۰). باگناسکو و همکاران (۱۹۹۸) نیز ثابت نمودند که تولید HCN توسط ریزوباکتری‌ها نقش مهمی در کنترل بیولوژیک عوامل بیمارگر گیاهی دارد. طبق گزارش این پژوهش‌گران HCN تولید شده، سیستم تنفسی قارچ‌های بیماری‌زا را مختل نموده و از این طریق موجب توقف رشد آن‌ها می‌گردد. به عقیده آن‌ها سویه‌های مولد HCN می‌توانند به‌طور مطمئن در کنترل عوامل بیمارگر خاک‌زاد مورد استفاده قرار گیرند.

در شرایط آزمایشگاهی^۲ مشاهده شد که جدایه‌هایی از باکتری‌های محرک رشد که دارای توانایی تولید اکسین بیشتری بودند تعداد خوشه و عملکرد کاه و کلش گندم را به ترتیب ۳۷ درصد و ۳۴/۷ درصد افزایش دادند. آن‌ها همچنین همبستگی مثبت و معنی‌داری ($r=0/99$) را بین میزان اکسین تولیدی و شاخص‌های رشد مشاهده کردند (خالید و همکاران، ۲۰۰۴).

لیفشیتز و همکاران (۱۹۸۷) گزارش کردند که تلقیح بذرهای کلزا (*Brassica napus*) با *P.Putida* GR12-2 در شرایط کشت سترون، طول ریشه را افزایش داد. برترند و همکاران (۲۰۰۱) گزارش کردند که هشت جدایه از سیزده جدایه ایزوله شده از ریزوسفر و اندوریزوسفر کلزا وزن خشک ریشه را از ۱۱ تا ۵۲ درصد افزایش دادند. تلقیح کلزا، گوجه‌فرنگی و برخی دیگر از گیاهان

1- Siderophore

2- in vitro

مهم زراعی با *P.Putida GR12-2* سبب تحریک رشد و توسعه ریشه گردید. این سویه دارای ویژگی‌های مختلف محرک رشد گیاه شامل توانایی تولید سیدروفورها، ACC-دآمیناز و ترشح IAA بود (پتن و گلیک، ۲۰۰۲). تلقیح بذرهای *Brassica Junica* با باکتری‌های مختلف ریزوسفری باعث افزایش ارتفاع گیاه قطر ساقه، تعداد شاخه، وزن هزاردانه، عملکرد دانه و میزان روغن نسبت به بذرهای تلقیح نشده شد (اصغر و همکاران، ۲۰۰۲). اصغر و همکاران (۲۰۰۴) همبستگی معنی‌داری بین میزان تولید اکسین در شرایط آزمایشگاهی توسط باکتری‌های ریزوسفری با تعداد شاخه ($P=0/05$ و $r=0/70^*$) و میزان روغن کلزا ($P=0/05$ و $r=0/63^*$) در شرایط گلخانه‌ای مشاهده نمودند. هدف از این پژوهش بررسی نقش تعداد ۴۰ سویه سودوموناس فلورسنت محرک رشد گیاه بر رشد گیاه کلزا در شرایط استریل و انتخاب سویه‌های برتر و در نهایت تلقیح گیاه کلزا با سویه‌های برتر و بررسی تأثیر این سویه‌ها بر رشد و جذب عناصر غذایی در شرایط غیراستریل (خاک) می‌باشد.

مواد و روش‌ها

آزمون کشت گیاه در شرایط استریل: این آزمون در لوله‌هایی با قطر ۳ سانتی‌متر و ارتفاع ۱۲ سانتی‌متر که در انتهای هر لوله کاغذ صافی قرار داده شد بود، انجام گردید. داخل هر لوله حدود ۱۲۰ گرم شن شسته شده با اسید ریخته شد. ابتدا و انتهای لوله‌ها به وسیله کاغذ آلومینیومی بسته شد و لوله‌ها در اتوکلاو استریل گردید. سپس بذرهای کلزا استریل سطحی شدند. برای این منظور بذرها به مدت ۱۰ دقیقه در هیپوکلریت سدیم ۱/۵ درصد قرار داده شدند و به دنبال آن با مقادیر زیادی آب مقطر استریل حدود ۱۰ بار شستشو گردیدند. سپس در شرایط استریل بذرها به تعداد ۴ عدد در هر لوله کاشته شدند و در هنگام کاشت، هر بذر با مقدار ۵۰۰ میکرولیتر باکتری موردنظر (با جمعیت 5×10^7 سلول در هر میلی‌لیتر سوسپانسیون باکتری) تلقیح گردید. برای هر سویه ۵ تکرار لوله کشت در نظر گرفته شد که در مجموع ۲۰۰ لوله با ۴۰ سویه باکتری تلقیح گردید. ۵ لوله نیز به عنوان شاهد در نظر گرفته شد. برای نمونه شاهد، ۵۰۰ میکرولیتر از محیط کشت باکتری (بدون باکتری) به هر بذر اضافه شد. لوله‌های کشت شده به مدت ۳۰ روز در اتاقک رشد نگهداری و به مقدار نیاز آبیاری شدند. به تمام گیاهچه‌ها در روز پانزدهم ۵ میلی‌لیتر محلول غذایی داده شد. ترکیب محلول غذایی مورد استفاده عبارت بود از: $0/25$ میلی‌مولار K_2SO_4 ، $0/1$ میلی‌مولار KCl ، $0/5$ میکرومولار $MnSO_4$ ، 1 میلی‌مولار $MgSO_4 \cdot 7H_2O$ ، $0/88$ میلی‌مولار $Ca(NO_3)_2$ ، $0/88$ میلی‌مولار H_3BO_3 ، $0/2$ میکرومولار

CuSO₄ ۰/۲ میکرومولار (NH₄)₆Mo₇O₂₄، ۱ میکرومولار ZnSO₄، ۱۰۰ میکرومولار Fe-EDTA با PH ۶/۸ (تولای و همکاران، ۲۰۰۱).

در انتهای روز سی‌ام گیاهچه‌ها برداشت شدند و شاخص‌های وزن تر و خشک اندام هوایی و ریشه، طول اندام هوایی و طول ریشه اندازه‌گیری گردید.

آزمون گلخانه‌ای^۱

آماده کردن گلدان‌ها: براساس نتایج به‌دست آمده مربوط به اندازه‌گیری صفات محرک رشدی و آزمایش کشت درون لوله، تعداد ۱۴ سویه سودوموناس‌های فلورسنت به‌عنوان سویه‌های برتر PGPR برای انجام کشت گلخانه‌ای انتخاب شدند. خاک انتخاب شده برای گلدان‌ها دارای غلظت کم فسفر و آهن جهت انجام این آزمایش بود. خصوصیات شیمیایی و فیزیکی خاک موردنظر در جدول ۱ ذکر شده است.

در این آزمون گلخانه‌ای ۱۴ سویه از باکتری سودوموناس فلورسنت (P19, P17, P12, P10, P21, P23, R1, R30, R93, R112, R143, R150, R159 و R187) به‌همراه یک شاهد مثبت و یک شاهد منفی مورد بررسی قرار گرفتند. گلدان‌های شاهد مثبت و منفی مایه تلقیح دریافت نکردند. در عوض تنها به شاهد مثبت ۱۷۴ mg.kg⁻¹ کود سوپر فسفات تریپل (دارای ۴۶ درصد فسفر)، ۱۶۷ mg.kg⁻¹ کود سکوسترن آهن (دارای ۶ درصد آهن) و ۱۹۶ mg.kg⁻¹ کود اوره (دارای ۴۶ درصد نیتروژن) (در سه نوبت) اضافه گردید. در هر گلدان تعداد ۸ بذر کاشته و پس از ۱۰ روز تعداد ۳ گیاه در هر گلدان نگه داشته شد. گلدان‌ها در قالب یک طرح کاملاً تصادفی با ۴ تکرار درون اتاق رشد قرار داده شدند. طول مدت روشنایی و تاریکی ۱۲ ساعت بوده و گلدان‌ها در دمای ۲۶ درجه سانتی‌گراد و رطوبت ظرفیت مزرعه (FC) به مدت ۷۰ روز نگه‌داری گردید.

پس از برداشت گیاهان، وزن تر و خشک اندام هوایی، میزان نیتروژن، فسفر، آهن، منگنز، مس و روی بخش هوایی اندازه‌گیری شدند. تمامی نتیجه‌های این مرحله و کشت در شرایط استریل با استفاده از نرم‌افزار SAS مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت و میانگین‌ها به روش دانکن گروه‌بندی شدند.

نتایج و بحث

باکتری‌های مورد استفاده در این آزمایش طی پژوهش‌های قبلی (عباس‌زاده و همکاران، ۲۰۱۰) جداسازی، شناسایی و صفات محرک رشدی آن‌ها مورد سنجش واقع شده بود (جدول ۲). نتایج حاصل از کاربرد ۴۰ سویه مذکور در شرایط استریل نشان داد که این سویه‌ها باعث افزایش وزن خشک اندام هوایی (تا ۵۳/۷ درصد)، وزن خشک ریشه (تا ۴۷/۸ درصد)، طول ریشه (تا ۲۱/۶ درصد)، طول اندام هوایی (تا ۱۷/۷)، وزن تر اندام هوایی (تا ۵۲/۵ درصد)، وزن تر ریشه (تا ۵۶/۵ درصد)، نسبت اندام هوایی به ریشه در حالت خشک (تا ۲۰/۳ درصد) و نسبت اندام هوایی به ریشه در حالت تر (تا ۲۰/۳ درصد) شدند. نتایج به‌دست آمده از پژوهش‌های اصغر و همکاران (۲۰۰۴) نیز نشان دادند که تلقیح باکتری‌های ریزوسفری به کلزا در شرایط استریل، باعث افزایش طول ریشه، طول اندام هوایی و وزن اندام هوایی این گیاه گردید. روخزادی و همکاران (۲۰۰۸) مشاهده کردند که مجموع باکتری‌های *Mesorhizobium ciceri* SWR17, *Azotobacter chroococum*5, *Azospirillum* Spp و *Pseudomonas fluorescens* P21 توانستند تغییرات قابل توجهی در وزن خشک ریشه‌ها و اندام هوایی، جوانه‌زنی محصول، افزایش زیست‌توده و میزان پروتئین در گیاه *Cicer arietinum* ایجاد کنند. مینورسکی (۲۰۰۸) مشاهده کرد که جدایه *Pseudomonas fluorescens* B16 که از ریشه گیاهان علفی جدا شده بود توانست ارتفاع گیاه، تعداد میوه‌ها و وزن میوه را در گیاه گوجه‌فرنگی افزایش دهد. در این پژوهش سویه‌های R112, P21, R112, P21, P16, P17, P21, R159 و P2 به‌ترتیب بیشترین تأثیر را در افزایش وزن خشک اندام هوایی، وزن خشک ریشه، وزن تر اندام هوایی، وزن تر ریشه، طول اندام هوایی و طول ریشه داشتند. همچنین سویه‌ها تأثیر معنی‌داری (در سطح ۱ درصد) بر تمامی شاخص‌های ذکر شده در بالا داشتند (جدول ۳). با توجه به کشت گیاه در شرایط استریل و استفاده از محلول کامل عناصر غذایی در طول دوره رشد گیاه، می‌توان افزایش شاخص‌های رشد گیاه توسط سویه‌ها را به تولید اکسین توسط این سویه‌ها نسبت داد.

نتایج تعیین ضریب همبستگی نشان داد که هیچ همبستگی معنی‌داری بین تولید اکسین در سطوح مختلف تریپتوفان در هر دو محیط گزارش شده در پژوهش‌های قبلی (عباس‌زاده و همکاران، ۲۰۱۰) و شاخص‌های طول اندام هوایی و طول ریشه وجود نداشت. وزن خشک اندام هوایی بالاترین میزان همبستگی را با تولید اکسین در سطوح مختلف تریپتوفان داشت. بالاترین میزان همبستگی مربوط به شاخص وزن خشک اندام هوایی و میزان اکسین تولید شده در غلظت ۵۰ میلی‌گرم در لیتر تریپتوفان بود (جدول ۴). مقایسه میزان همبستگی بین میزان تولید اکسین در سطوح مختلف تریپتوفان و

شاخص‌های وزن خشک و تر اندام هوایی، وزن خشک و تر ریشه نشان داد که وزن خشک در هر دو مورد ریشه و اندام هوایی نسبت به وزن تر همبستگی بالاتری داشت (جدول ۴). پیوندی و همکاران (۲۰۱۰) گزارش کردند که طول ریشه و تعداد ریشه‌های جانبی در مجاورت جدایه‌های P19 و P21 *Pseudomonas fluorescent* افزایش بیشتری نسبت به ایندول بوتیریک‌اسید (IBA) داشته است و این به‌علت دریافت مداوم اکسین توسط گیاه است.

اکسین تنظیم‌کننده بسیاری از مراحل در طول رشد گیاه است. باکتری‌های تولیدکننده اکسین توانایی تأثیر در هر کدام از این مراحل را با وارد کردن اکسین به ذخیره گیاه دارند و بسیاری از باکتری‌های محرک رشد مانند *Azotobacter paspali* (سورتی و همکاران، ۲۰۰۳)، *Azospirillum brasilense* (دوبلره و همکاران، ۱۹۹۹) و *Pseudomonas putida* (پتن و گلیک، ۲۰۰۲) با تولید حداقل میزان ایندول استیک‌اسید (IAA) توانایی تحریک رشد ریشه را دارا می‌باشند. در مطالعه‌ای انتخاب سویه‌های برتر محرک رشد گیاه از نظر توانایی بیوسنتز اکسین و فعالیت تحریک‌کنندگی رشد گیاه انجام گرفت، مشخص گردید تولید اکسین توسط جدایه‌های محرک رشد گیاه سبب افزایش سیستم ریشه‌ای و در نتیجه تولید بیشتر زیست توده می‌شود (خالید و همکاران، ۲۰۰۴). قابل توجه این‌که ایزوله‌های موجود در ریزوسفر نسبت به ایزوله‌های غیر ریزوسفیری اکسین بیشتری تولید می‌کنند (ساروار و کریم، ۱۹۹۲). ۱۴ سویه برتر انتخاب شده برای انجام این آزمون، تأثیر معنی‌داری (در سطح ۱ درصد) بر وزن تر و خشک اندام هوایی و جذب عناصر غذایی توسط گیاه داشتند (جدول‌های ۵ و ۶). کاربرد ۱۴ سویه برتر در شرایط گلخانه‌ای، در مقایسه با شاهد تلقیح نشده، باعث افزایش وزن تر اندام هوایی (تا ۳۰/۲ درصد)، وزن خشک اندام هوایی (تا ۲۷/۵ درصد) و همچنین جذب عناصر غذایی شامل نیتروژن (تا ۲۶/۵ درصد)، فسفر (تا ۲۸/۲ درصد)، پتاسیم (تا ۲۵/۸ درصد)، آهن (تا ۱۰۰/۲ درصد)، روی (تا ۶۴/۷ درصد)، منگنز (تا ۷۰/۸ درصد) و مس (تا ۷۰/۳ درصد) شدند. این افزایش در شاخص‌های رشد گیاه و جذب عناصر غذایی را می‌توان به تأثیر این سویه‌ها به‌عنوان باکتری‌های محرک رشد گیاه نسبت داد. پژوهش‌گران مختلفی تأثیر باکتری‌های محرک رشد را بر رشد و جذب عناصر غذایی در گیاهان مختلف گزارش کرده‌اند (کلوپر و همکاران، ۱۹۸۰؛ بیسواس و همکاران، ۲۰۰۰؛ اصغر و همکاران، ۲۰۰۲ و ۲۰۰۴). باکتری‌های PGPR به‌صورت مستقیم در افزایش جذب نیتروژن، ساختن فیتو هورمون‌ها، حل کردن عناصر معدنی مانند فسفر و تولید سیدروفورهای که آهن را کلاته می‌کنند و آن را به‌صورت قابل جذب در می‌آورند مؤثر هستند (بوون و روویرا، ۱۹۹۹؛ وسی، ۲۰۰۳). روبرت

(۲۰۰۷) در پژوهشی که انجام داد نشان داد باکتری‌های محرک رشد با افزایش میزان جذب مواد غذایی سبب بهبود رشد گیاه می‌شوند.

وزن تر اندام هوایی گیاهان تلقیح شده با سویه‌های P21، P23، R93، R112 و R187 از نظر آماری تفاوت معنی‌داری در سطح ۱ درصد با شاهد مثبت نداشتند و سویه R187 مؤثرترین سویه در افزایش وزن تر اندام هوایی بود. وزن خشک اندام هوایی گیاهان تلقیح شده با سویه‌های P21، P23، R93، R112 و R187 در حدی بود که از نظر آماری تفاوتی با شاهد مثبت نداشتند و گیاه تلقیح شده با سویه R112 بیشترین وزن خشک اندام هوایی را داشت (جدول ۵).

بیشتر سویه‌های مورد آزمایش نتوانستند به‌طور مؤثر بر جذب فسفر توسط گیاه تأثیر بگذارند و جذب این عنصر را در حد فسفر گیاهان شاهد افزایش دهند. تنها سه سویه P12، P23 و R187 از این لحاظ مؤثر بودند و جذب فسفر توسط گیاهان تلقیح شده با این سویه‌ها از نظر آماری با شاهد منفی تفاوت معنی‌داری داشت در صورتی‌که در مورد گیاهان دیگر این تفاوت معنی‌دار نبود. مهمترین اثر حلالیت فسفر در رشد گیاه، افزایش زیست‌توده و فسفر موجود در خاک است (باشان و دی‌باشان، ۲۰۰۴). رودرش و همکاران (۲۰۰۵) نشان دادند که مایه‌زنی نخود با *Mesorhizobium cicer* و ریزوباکترهای حل‌کننده فسفات رشد گیاه را افزایش داده و باعث جذب مواد غذایی توسط این گیاه در مزرعه شده است. جذب پتاسیم توسط گیاهان تلقیح شده با سویه‌های R112 و R187 تفاوت معنی‌داری با شاهد مثبت نداشت. جذب نیتروژن توسط گیاهان تلقیح شده با سویه‌های مورد آزمایش از نظر آماری به‌طور معنی‌دار کمتر از شاهد مثبت بود. تلقیح گیاه با سویه R112 به‌عنوان مؤثرترین سویه در جذب نیتروژن، مقدار جذب این عنصر را در گیاه به‌میزان ۲۶/۵۴ درصد افزایش داد (جدول ۵).

جذب آهن توسط گیاهان تلقیح شده با سویه‌های یاد شده در حد جذب در شاهد مثبت نبود و از نظر آماری تفاوت معنی‌داری با شاهد مثبت داشت. تلقیح گیاه با سویه R187 به‌عنوان مؤثرترین سویه در جذب آهن، جذب آهن را به‌میزان ۱۰۰/۲ درصد نسبت به شاهد منفی تلقیح نشده، افزایش داد (جدول ۶). سویه‌های یاد شده به‌طور واضح در جذب روی توسط گیاه اثر داشتند. گیاهان تلقیح شده با سویه‌های P12، P21، R112، R143، R159 و R187 از نظر جذب روی تفاوت معنی‌داری با شاهد مثبت نداشتند و مقدار روی جذب شده توسط این گیاهان بیشتر از شاهد مثبت بود. سویه R187 به‌عنوان مؤثرترین سویه، جذب روی توسط گیاه را به‌میزان ۶۴/۶۶ درصد نسبت به شاهد منفی افزایش داد (جدول ۶). جذب منگنز در بیشتر گیاهان تلقیح شده به‌طور معنی‌دار بیشتر از شاهد مثبت بود و مقدار منگنز تنها در گیاهان تلقیح شده با سویه‌های P10، P17 و R1 با شاهد مثبت تفاوت معنی‌داری

نداشت. جذب مس در بیشتر گیاهان تلقیح شده به‌طور معنی‌دار کمتر از شاهد مثبت بود و تنها در گیاهان تلقیح شده با سویه‌های P21، R93 و R187 از نظر آماری با شاهد مثبت تفاوت معنی‌داری نداشت (جدول ۶).

میزان جذب عناصر نیتروژن، پتاسیم، روی، مس و منگنز در بیشتر گیاهان تلقیح شده در مقایسه با شاهد منفی تلقیح نشده به‌طور معنی‌داری (در سطح ۱ درصد) افزایش یافت. این افزایش مقدار جذب را می‌توان به تولید اکسین توسط این سویه‌ها و نقش این هورمون در توسعه سیستم ریشه‌ای و به تبع آن افزایش جذب عناصر نسبت داد. تلقیح پنبه (*Gossypium hirsutum* L) و کلزا (*Brassica napus* L) با سویه آزاد کننده پتاسیم باکتری *Bacillus edaphicus* نشان داد که نیتروژن و فسفر در این گیاهان نسبت به گیاه شاهد افزایش پیدا کرده است. این اتفاق مرهون تنظیم‌کننده‌های رشدی چون اکسین است که سبب گسترش ریشه شده و در نهایت جذب آب و مواد غذایی را بالا می‌برد (شنگ، ۲۰۰۵). افزایش رشد ریشه یکی از مهمترین معیارها برای سنجش اثرات مفید باکتری‌های محرک رشد گیاه است. توسعه سریع ریشه‌ها چه از طریق افزایش طول ریشه‌های ابتدایی و چه با ازدیاد ریشه‌های جانبی و نابجا، راه مناسبی برای گیاهچه‌های جوان است که توانایی خود را برای استقرار در خاک و جذب عناصر غذایی افزایش دهند (پتن و گلپک، ۲۰۰۲). تولید IAA توسط باکتری‌های PGPR باعث طول شدن و تکثیر سلول‌های ریشه می‌شود (پتن و گلپک، ۲۰۰۲؛ کلپر، ۲۰۰۳). نتایج جذب آهن توسط گیاهان نشان داد که بیشتر سویه‌های مورد آزمایش به‌طور مؤثری جذب آهن توسط گیاه را افزایش دادند. این افزایش جذب آهن را می‌توان به‌علت تأثیر سویه‌های یاد شده در فراهمی آهن در خاک دانست. کلپر و همکاران (۱۹۸۰) گزارش کردند که سیدروفورهای میکروبی می‌توانند با افزایش فراهمی آهن در خاک اطراف ریشه‌های گیاهان رشد گیاه و جذب آهن توسط گیاه را افزایش دهند.

در مجموع سویه R187 چه از نظر افزایش شاخص‌های رشد گیاهی و چه از نظر افزایش جذب عناصر توسط گیاهان مؤثرترین و کارآمدترین سویه بود.

جدول ۱- خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک مورد مطالعه.

بافت	pH	EC	S.P	O.C	ازت کل	پتاسیم	فسفر	آهن	مس	روی	منگنز
		dS.m ⁻¹		%		mg.Kg ⁻¹					
لومی	۷/۷	۰/۷۱	۴۵/۶	۰/۴۳	۰/۰۴	۲۹۴	۵/۲	۳/۶۲	۱/۵۴	۰/۷۴	۹/۸۴

SP: درصد رطوبت اشباع، O.C: کربن آلی و E.C: قابلیت هدایت الکتریکی عصاره اشباع.

مس، آهن، روی، منگنز و سرب با استفاده از روش DTPA عصاره‌گیری شد.

نشریه مدیریت خاک و تولید پایدار جلد (۴)، شماره (۱) ۱۳۹۳

جدول ۲- صفات محرک رشدی ۴۰ سویه موردنظر.

شماره سویه	گونه باکتری	تولید اکسین (µg/mL)	متوسط حل کنندگی فسفات (قطره‌اله به کلنی)	حل کنندگی فسفات (µg/mL)	سیدروفور به روش CAS (قطره‌اله به کلنی)	سیانید هیدروژن
P _۱	<i>putida</i>	۲/۹۶	۱/۷۹	۲۸۹/۰۵	۱/۷۳	۱
P _۲	<i>putida</i>	۳/۰۹	۲/۵۷	۳۵۵/۶۲	۱/۵۶	۱
P _۳	<i>putida</i>	۱/۵۱	۱/۷۲	۳۱۸/۰۹	۱/۷۹	۱
P _۴	<i>putida</i>	۲/۹۲	۱/۲۷	۲۷۹/۵۹	۲/۰۵	۱
P _۵	<i>fluorescens</i>	۱/۰۶	۲/۵۸	۴۱۲/۸۸	۲/۱۷	۴
P _۶	<i>fluorescens</i>	۱/۸۰	۳/۰۴	۳۸۴/۶۷	۱/۸۷	۵
P _۷	<i>putida</i>	۲/۰۷	۱/۶۷	۳۶۲/۷۱	۱/۲۸	۱
P _۸	<i>fluo/put</i>	۴/۲۷	۲/۵۴	۳۴۵/۷۸	۱/۸۵	۱
P _۹	<i>fluo/put</i>	۱/۸۴	۱/۶۲	۳۰۴/۱۳	۱/۸۹	۱
P _{۱۰}	<i>fluo/put</i>	۱/۷۱	۱/۲۵	۲۹۵/۰۰	۲/۰۱	۱
P _{۱۱}	<i>fluo/put</i>	۲/۸۳	۲/۱۴	۳۶۱/۳۴	۱/۳۳	۱
P _{۱۲}	<i>fluorescens</i>	۲/۳۷	۲/۰۸	۴۱۹/۱۳	۱/۷۷	۴
P _{۱۳}	<i>putida</i>	۱/۴۷	۱/۷۹	۲۸۲/۴۸	۱/۵۹	۱
P _{۱۴}	<i>putida</i>	۳/۰۰	۱/۷۵	۲۶۱/۷۹	۱/۸۶	۱
P _{۱۵}	<i>putida</i>	۱/۵۳	۱/۹۱	۲۸۷/۷۷	۱/۷۶	۱
P _{۱۶}	<i>fluorescens</i>	۲/۲۲	۲/۷۲	۴۱۹/۱۳	۱/۵۶	۴
P _{۱۷}	<i>putida</i>	۱/۵۱	۱/۵۹	۲۸۴/۰۲	۲/۳۳	۱
P _{۱۸}	<i>putida</i>	۲/۵۹	۱/۹۲	۳۷۰/۹۴	۱/۴۳	۱
P _{۱۹}	<i>putida</i>	۱/۶۲	۱/۶۵	۳۱۴/۷۲	۱/۶۸	۱
P _{۲۰}	<i>fluorescens</i>	۱/۳۳	۲/۴۴	۴۱۸/۶۵	۱/۲۸	۴
P _{۲۱}	<i>fluorescens</i>	۲/۲۸	۲/۵۶	۴۲۲/۹۸	۱/۶۵	۴
P _{۲۲}	<i>fluorescens</i>	۱/۳۶	۱/۷۹	۲۰۷/۶۱	۱/۳۴	۱
P _{۲۳}	<i>fluorescens</i>	۲/۱۴	۱/۵۲	۳۳۸/۳۰	۲/۷۳	۲
R _۱	<i>putida</i>	۰/۸۹	۱/۹۵	۴۲۳/۹۴	۱/۴۶	۵
R _۲	<i>fluorescens</i>	۱/۲۰	۳/۰۶	۳۴۹/۳۶	۲/۱۷	۱
R _۳	<i>putida</i>	۸/۹۴	۱/۵۵	۲۳۵/۹۸	۱/۳۰	۱
R _۴	<i>fluorescens</i>	۱/۵۸	۳/۴۴	۳۱۶/۹۶	۲/۵۳	۱
R _۵	<i>putida</i>	۶/۸۴	۱/۲۸	۲۲۸/۲۰	۱/۹۸	۱
R _۶	<i>putida</i>	۱/۴۹	۲/۲۰	۱۵۸/۳۴	۱/۸۸	۱
R _۷	<i>fluorescens</i>	۱/۴۳	۳/۵۸	۳۳۵/۲۶	۲/۴۳	۱
R _۸	<i>fluorescens</i>	۶/۸۸	۲/۱۳	۴۰۷/۰۹	۱/۶۷	۵
R _۹	<i>putida</i>	۶/۱۰	۱/۲۸	۲۴۶/۳۹	۱/۹۲	۱
R _{۱۰}	<i>putida</i>	۱/۲۱	۱/۹۲	۲۹۰/۱۸	۲/۱۸	۱
R _{۱۱}	<i>putida</i>	۱/۷۰	۲/۰۷	۳۷۴/۲۷	۱/۶۲	۱
R _{۱۲}	<i>putida</i>	۹/۲۵	۳/۱۱	۳۷۴/۸۶	۲/۲۱	۳
R _{۱۳}	<i>putida</i>	۷/۶۸	۳/۱۳	۴۰۴/۳۴	۲/۲۵	۴
R _{۱۴}	<i>fluorescens</i>	۲/۱۵	۱/۹۲	۴۲۰/۰۹	۱/۶۱	۵
R _{۱۵}	<i>fluorescens</i>	۱/۸۷	۳/۴۲	۴۳۸/۳۸	۱/۵۵	۱
R _{۱۶}	<i>aeruginosa</i>	۱/۴۴	۲/۲۴	۳۳۰/۱۲	۰/۷۱	۵
R _{۱۷}	<i>aeruginosa</i>	۲/۳۴	۱/۸۹	۲۵۰/۷۳	۰/۳۷	۱

باکتری‌های مورد استفاده در این آزمایش طی پژوهش‌های قبلی جداسازی، شناسایی و صفات محرک رشدی آن‌ها مورد سنجش واقع شده بود.

پیمان عباس زاده دهجی و همکاران

جدول ۳- مقایسه میانگین اثر سویه های مختلف بر شاخص های رشد کلزا در شرایط استریل*.

وزن خشک اندام هوایی	وزن خشک ریشه	وزن تر اندام هوایی	وزن تر ریشه	طول اندام هوایی	طول ریشه	سویه
گرم در تیوب			سانتی متر در تیوب			
۰/۰۷۰ IJKL	۰/۰۱۸ FGHI	۰/۰۵۹۳ HIJK	۰/۱۹۰ DEFG	۲۱/۵ CDEF	۸/۴۸ DEFG	P1
۰/۰۸۸ ABC	۰/۰۲۱ CD	۰/۷۳۷ AB	۰/۲۰۵ DEF	۲۲/۶ ABCD	۸/۹۶ BCDE	P2
۰/۰۷۴ FGHI	۰/۰۱۸ FGHI	۰/۶۲۶ FGH	۰/۱۸۹ EFGH	۲۱/۵ CDEF	۸/۳۸ DEFG	P3
۰/۰۵۸ R	۰/۰۱۶ NO	۰/۴۹۵ PQ	۰/۱۵۸ JK	۲۰/۷ EFGH	۷/۶۴ LM	P4
۰/۰۶۸ JKLM	۰/۰۱۸ GHJ	۰/۵۷۵ HIJK	۰/۱۸۹ FGHI	۲۲/۷ ABCD	۸/۷۶ CDEF	P5
۰/۰۶۰ PQR	۰/۰۱۷ JKLM	۰/۵۱۱ MNOP	۰/۱۷۳ HIJ	۲۳/۷ AB	۷/۶۰ LM	P6
۰/۰۶۵ LMNO	۰/۰۱۶ LMNO	۰/۵۵۲ JKLM	۰/۱۶۷ JK	۲۳/۹ A	۹/۰۰ BCD	P7
۰/۰۸۳ CDE	۰/۰۲۰ DEF	۰/۶۹۷ BCDE	۰/۲۰۷ DEF	۲۰/۱ HIJ	۷/۲۰ M	P8
۰/۰۷۶ EFGH	۰/۰۱۸ FGHI	۰/۶۴۷ EFG	۰/۱۹۰ DEFG	۲۲/۱ BCDE	۷/۶۰ LM	P9
۰/۰۸۰ DEF	۰/۰۱۹ DEFG	۰/۶۷۴ CDEF	۰/۲۰۵ DEF	۲۲/۸ ABCD	۹/۳۲ ABC	P10
۰/۰۷۱ HIJK	۰/۰۱۸ EFGH	۰/۶۰۶ GHJ	۰/۱۹۵ DEFG	۲۲/۱ BCDE	۸/۵۸ DEFG	P11
۰/۰۶۷ KLMN	۰/۰۱۶ JKLM	۰/۵۶۵ IJKL	۰/۱۷۲ IJ	۲۲/۹ ABCD	۸/۲۰ FGH	P12
۰/۰۶۵ LMNO	۰/۰۱۶ KLMN	۰/۵۵۳ JKLM	۰/۱۷۱ IJ	۲۳/۱ ABC	۸/۱۰ HIJK	P13
۰/۰۶۶ KLMN	۰/۰۱۶ MNO	۰/۵۵۳ IJKL	۰/۱۶۸ J	۲۱/۴ CDEF	۸/۲۸ EFGH	P14
۰/۰۷۳ GHJ	۰/۰۱۸ GHJ	۰/۶۱۷ GHI	۰/۱۸۸ FGH	۲۲/۳ ABCD	۸/۱۰ HIJK	P15
۰/۰۸۰ DEF	۰/۰۲۱ BC	۰/۶۷۴ CDEF	۰/۲۲۶ BC	۲۱/۶ CDEF	۹/۸۰ A	P16
۰/۰۷۱ HIJK	۰/۰۱۸ EFGH	۰/۶۰۴ GHJ	۰/۱۹۶ DEFG	۲۳/۰ ABC	۸/۴۴ DEFG	P17
۰/۰۸۸ ABC	۰/۰۲۳ B	۰/۷۴۲ AB	۰/۲۴۰ B	۲۲/۹ ABCD	۹/۵۰ AB	P18
۰/۰۷۸ DEFG	۰/۰۱۸ EFGH	۰/۶۵۷ DEFG	۰/۱۹۲ DEFG	۲۰/۸ EFGH	۸/۷۲ CDEF	P19
۰/۰۸۴ BCD	۰/۰۲۲ BC	۰/۷۰۹ ABCD	۰/۲۳۴ B	۲۱/۸ CDEF	۹/۷۰ A	P20
۰/۰۸۴ BCD	۰/۰۲۵ A	۰/۷۱۰ ABCD	۰/۲۵۹ A	۲۲/۷ BCDE	۸/۹۰ BCDE	P21
۰/۰۷۹ DEF	۰/۰۲۰ DE	۰/۶۷۲ CDEF	۰/۲۰۹ CDE	۲۲/۵ ABCD	۸/۸۰ CDEF	P22
۰/۰۷۹ DEFG	۰/۰۱۹ EFGH	۰/۶۷۸ CDEF	۰/۲۰۰ DEF	۲۲/۳ ABCD	۸/۷۰ CDEF	P23
۰/۰۵۹ QR	۰/۰۱۶ KLMN	۰/۴۸۷ Q	۰/۱۶۱ JK	۲۰/۵ FGH	۸/۰۸ HIJK	R1
۰/۰۶۳ NOPQ	۰/۰۱۶ MNO	۰/۵۲۰ LMNO	۰/۱۵۹ JK	۲۱/۳ DEFG	۸/۱۸ FGH	R26
۰/۰۹۰ AB	۰/۰۲۳ B	۰/۷۳۲ AB	۰/۲۳۱ B	۲۲/۰ CDEF	۸/۸۴ BCDE	R30
۰/۰۶۴ MNOP	۰/۰۱۶ JKLM	۰/۵۲۶ LMNO	۰/۱۶۳ JK	۲۰/۲ GHJ	۸/۱۰ HIJK	R36
۰/۰۸۷ ABC	۰/۰۲۲ BC	۰/۷۱۳ ABC	۰/۲۲۶ BC	۲۲/۵ ABCD	۸/۹۲ BCDE	R41
۰/۰۷۰ IJKL	۰/۰۱۸ HIJK	۰/۵۷۵ HIJK	۰/۱۷۷ GHJ	۱۹/۶ J	۸/۰۶ IJKL	R69
۰/۰۶۸ JKLM	۰/۰۱۶ JKLM	۰/۵۵۹ JKLM	۰/۱۶۳ JK	۲۰/۰ HIJ	۷/۹۸ IJKL	R93
۰/۰۵۸ R	۰/۰۱۵ O	۰/۴۷۷ Q	۰/۱۴۷ K	۲۰/۵ FGH	۸/۱۶ FGH	R99
۰/۰۹۳ A	۰/۰۲۳ B	۰/۷۵۵ A	۰/۲۳۱ B	۲۲/۹ ABCD	۹/۰۶ BCD	R112
۰/۰۶۱ OPQR	۰/۰۱۶ LMN	۰/۵۰۶ NOPQ	۰/۱۶۰ JK	۲۰/۰ HIJ	۸/۱۴ GHJ	R143
۰/۰۶۷ KLMN	۰/۰۱۷ IJKL	۰/۵۴۷ KLMN	۰/۱۶۷ JK	۲۰/۱ HIJ	۸/۰۷ HIJK	R150
۰/۰۹۱ A	۰/۰۲۱ CD	۰/۷۴۱ AB	۰/۲۱۰ CD	۲۲/۴ ABCD	۸/۹۲ BCDE	R159
۰/۰۹۲ A	۰/۰۲۳ B	۰/۷۴۷ AB	۰/۲۳۲ B	۲۲/۴ ABCD	۹/۰۴ BCD	R168
۰/۰۶۴ MNOP	۰/۰۱۶ IJKL	۰/۵۲۲ LMNO	۰/۱۶۵ JK	۲۰/۳ GHJ	۷/۷۴ KLM	R173
۰/۰۶۳ OPQR	۰/۰۱۶ JKLM	۰/۵۱۶ MNOP	۰/۱۶۳ JK	۱۹/۹ IJ	۷/۹۶ IJKL	R187
۰/۰۶۱ PQR	۰/۰۱۶ JKLM	۰/۴۹۹ OPQ	۰/۱۶۳ JK	۱۹/۹ IJ	۸/۰۳ IJKL	MPFM
۰/۰۰ S	۰/۰۰ P	۰/۰۰ R	۰/۰۰ L	۰/۰۰ K	۰/۰۰ N	GRP3
۰/۰۶۰ PQR	۰/۰۱۶ IJKL	۰/۴۹۵ PQ	۰/۱۶۵ JK	۲۰/۳ GHJ	۸/۰۶ IJKL	BLANK

* در هر ستون میانگین هایی که دارای حداقل یک حرف لاتین مشترک هستند فاقد اختلاف معنی دار به روش دانکن در سطح ۱ درصد می باشند.

نشریه مدیریت خاک و تولید پایدار جلد (۴)، شماره (۱) ۱۳۹۳

جدول ۴- ضرایب همبستگی (r) بین شاخص‌های رشد گیاه و اکسین تولید شده.

شاخص‌های رشدی	مقدار آل تریپتوفان (mg.L ⁻¹)			
	۰	۵۰	۱۰۰	۲۰۰
وزن تر اندام هوایی	۰/۳۷۹*	۰/۴۴۴**	۰/۴۱۲**	۰/۲۷۴ ^{ns}
وزن تر ریشه	۰/۳۵۱*	۰/۳۸۷*	۰/۳۳۸*	۰/۲۱۲ ^{ns}
وزن خشک اندام هوایی	۰/۴۱۷**	۰/۴۷۰**	۰/۴۳۷**	۰/۲۹۱ ^{ns}
وزن خشک ریشه	۰/۳۶۹*	۰/۴۰۹**	۰/۳۵۷*	۰/۲۲۱ ^{ns}
طول اندام هوایی	۰/۱۲۸ ^{ns}	۰/۲۰۷ ^{ns}	۰/۲۲۶ ^{ns}	۰/۱۱۱ ^{ns}
طول ریشه	۰/۱۳۵ ^{ns}	۰/۲۰۹ ^{ns}	۰/۲۲۵ ^{ns}	۰/۱۲۳ ^{ns}

** معنی‌دار بودن در سطح ۱ درصد، * معنی‌دار بودن در سطح ۵ درصد، ns عدم معنی‌دار بودن.

جدول ۵- مقایسه میانگین اثر سویه‌ها بر میزان جذب عناصر غذایی (نیترژن، فسفر و پتاسیم)، وزن خشک و وزن تر اندام هوایی.*

سویه	وزن تر اندام هوایی		فسفر	پتاسیم	نیترژن
	وزن تر اندام هوایی	وزن خشک اندام هوایی			
g/Pot		mg/Pot			
P10	۸۱/۱ CDEF	۸/۹۱ CDEF	۱۰/۰۷ E	۴۶۵/۷ EFGH	۳۳۶/۰ GH
P12	۸۸/۳ BCDE	۹/۷۰ BCDE	۱۲/۵۳ BC	۴۹۰/۰ CDE	۳۸۴/۱ BC
P17	۷۲/۹ F	۸/۰۰ EF	۱۱/۰۸ BCDE	۳۸۷/۱ J	۲۹۶/۴ J
P19	۸۵/۵ CDEF	۹/۳۹ BCDEF	۱۰/۳۵ CDE	۴۸۸/۲ CDEF	۳۴۹/۸ EFG
P21	۹۲/۷ ABC	۱۰/۱۹ ABC	۱۲/۴۰ BCD	۴۸۴/۰ DEFG	۳۸۹/۸ BC
P23	۹۱/۸ ABCD	۱۰/۰۸ ABC	۱۲/۹۷ B	۵۰۵/۳ CD	۳۷۶/۶ CD
R1	۷۷/۰ EF	۸/۴۶ EF	۹/۹۳ E	۴۲۱/۸ I	۳۱۱/۵ IJ
R30	۸۰/۸ CDEF	۸/۸۷ CDEF	۱۱/۵۴ BCDE	۴۵۱/۰ GHI	۳۲۷/۹ HI
R93	۹۱/۶ ABCD	۱۰/۰۷ ABCD	۱۱/۹۷ BCDE	۵۲۳/۱ BC	۳۷۷/۰ CD
R112	۹۲/۱ ABC	۱۰/۸۶ AB	۱۲/۰۲ BCDE	۵۶۲/۸ A	۳۹۷/۱ B
R143	۸۴/۰ CDEF	۹/۲۲ CDEF	۱۰/۸۰ BCDE	۴۵۳/۶ FGHI	۳۶۰/۲ DEF
R150	۸۴/۹ CDEF	۹/۳۲ BCDEF	۱۱/۲۵ BCDE	۴۸۹/۲ CDE	۳۴۳/۷ FGH
R159	۸۷/۶ BCDE	۹/۶۲ BCDE	۱۲/۰۸ BCDE	۴۷۰/۱ DEFGH	۳۶۴/۲ DE
R187	۱۰۱/۰ AB	۱۰/۴۱ ABC	۱۲/۵۸ BC	۵۵۳/۲ AB	۳۹۱/۳ BC
Blank-	۷۷/۵ DEF	۸/۵۲ DEF	۱۰/۱۱ DE	۴۳۹/۷ HI	۳۱۳/۸ IJ
Blank+	۱۰۴/۷ A	۱۱/۵۰ A	۲۷/۳۱ A	۵۸۴/۱ A	۴۵۳/۲ A

* در هر ستون میانگین‌های دارای حداقل یک حرف لاتین مشترک فاقد اختلاف معنی‌دار به روش دانکن در سطح ۱ درصد می‌باشند.

پیمان عباسزاده دهجی و همکاران

جدول ۶- مقایسه میانگین اثر سویه‌ها بر میزان جذب آهن، منگنز، مس و روی توسط گیاه*.

سویه	میزان جذب آهن	میزان جذب روی	میزان جذب منگنز	میزان جذب مس
mg/Pot				
P10	۹/۹۹ ^{CD}	۰/۲۶۵ ^{CDE}	۰/۵۳۸ ^D	۰/۰۹۰ ^{II}
P12	۶/۸۸ ^E	۰/۳۰۳ ^{AB}	۰/۶۷۶ ^{ABC}	۰/۰۹۰ ^{II}
P17	۸۰/۶۰ ^D	۰/۲۴۰ ^{EF}	۰/۵۶۲ ^{CD}	۰/۱۱۱ ^{GH}
P19	۹/۷۸ ^{CD}	۰/۲۷۳ ^{BCDE}	۰/۶۹۲ ^{AB}	۰/۰۷۳ ^{JK}
P21	۶/۸۴ ^E	۰/۳۱۱ ^A	۰/۷۴۲ ^{AB}	۰/۱۸۳ ^A
P23	۱۰/۸۱ ^C	۰/۲۶۲ ^{CDE}	۰/۶۷۴ ^{ABC}	۰/۰۹۱ ^I
R1	۶/۳۱ ^E	۰/۲۲۵ ^F	۰/۵۲۲ ^D	۰/۰۶۲ ^K
R30	۶/۲۵ ^E	۰/۲۸۷ ^{ABCD}	۰/۶۵۴ ^{BC}	۰/۱۲۰ ^{FG}
R93	۱۲/۹۴ ^B	۰/۲۸۷ ^{ABCD}	۰/۷۶۷ ^{AB}	۰/۱۶۰ ^{BC}
R112	۱۲/۶۴ ^B	۰/۲۹۰ ^{ABC}	۰/۷۸۰ ^A	۰/۱۳۰ ^{EF}
R143	۱۲/۴۶ ^B	۰/۲۹۵ ^{ABC}	۰/۷۱۳ ^{AB}	۰/۱۲۷ ^{EFG}
R150	۹/۷۶ ^{CD}	۰/۲۷۰ ^{BCDE}	۰/۶۷۲ ^{ABC}	۰/۱۴۴ ^{CDE}
R159	۱۲/۴۲ ^B	۰/۲۹۱ ^{ABC}	۰/۶۸۶ ^{AB}	۰/۱۴۱ ^{DE}
R187	۱۳/۱۷ ^B	۰/۳۱۲ ^A	۰/۷۷۰ ^{AB}	۰/۱۴۸ ^{BCD}
BLANK-	۶/۵۷ ^E	۰/۱۸۹ ^G	۰/۴۵۷ ^D	۰/۰۹۳ ^{HI}
BLANK+	۱۷/۷۴ ^A	۰/۲۵۳ ^{DEF}	۰/۵۱۵ ^D	۰/۱۶۶ ^{AB}

*در هر ستون میانگین‌های دارای حداقل یک حرف لاتین مشترک فاقد اختلاف معنی‌دار به روش دانکن در سطح ۱ درصد می‌باشند.

منابع

1. Abbas-Zadeh, P., Saleh-Rastin, N.H., Asadi-Rahmani, K., Khavazi, A., Soltani, R., Shoary-Nejati, and M., Miransari. 2010. Plant growth-promoting activities of fluorescent pseudomonads, isolated from the Iranian soils. *Acta. Physiol. Plant* 32: 281-288.
2. Ahmad, F., Ahmad, I., and Sahir khan, M. 2005. Indoleacetic acid production by indigenous isolates of azotobacter and fluorescent pseudomonas in the presence and absence of tryptophan. *Turk. J. Biol.* 29: 29-34
3. Asghar, H.N., Zaier, Z.A., and Arshad, M. 2004. Screening rhizobacteria for improving the growth, yield and oil content of canola (*Brassica napus* L.). *Aust. J. Agric. Res.* 55: 187-194

4. Asghar, H.N., Zahir, Z.A., Arshad, M., and Khaliq, A. 2002. Relationship between in vitro production of auxins by rhizobacteria and their growth-promoting activities in *Brassica juncea* L. Biol. Fertil. Soils. 35: 231-237
5. Bagnasco, P., Delafuente, L., Gualtieri, G., Noya, F., Anas, A. 1998. Fluorescent *Pseudomonas* spp. as biocontrol agent against forage legume root pathogenic fungi. Soil. Biol. Biochem. 30: 1317-1322.
6. Bashan, Y., and De-Bashan, L.E. 2004. Plant growth promoting bacteria. In Encyclopaedia of Soils in the Environment, vol. 1 (Ed. D. Hillel), Pp: 103-115. Oxford, UK: Elsevier.
7. Bashan, Y., and Levanony, H. 1990. Current status of Azospirillum inoculation technology: Azospirillum as a challenge for agriculture. Can. J. Microbiol. 36: 591-608.
8. Bent, E., Tuzan, S., Chanway, C.P., and Enebak, S. 2001. Alteration in plant growth and in root hormone levels of lodgepole pines inoculated with rhizobacteria. Can. J. Microbiol. 47: 793-800
9. Berterand, H., Nalin, R., Bally, R., and Cleyet-Marel, J.C. 2001. Isolation and identification of the most efficient plant growth-promoting bacteria associated with canola (*Brassica napus*). Biol. Fertil. Soils. 33: 152-156
10. Biswas, J.C., Ladha, J.K., and Dazzo, F.B. 2000. Rhizobial inoculation improves nutrient uptake and growth of low land rice. S.S.S.A.J. 64: 1644-1650
11. Bowen, G.D., and Rovira, A.D. 1999. The rhizosphere and its management to improve plant growth. Adv. Agron. 66: 1-102.
12. Egamberdieva, D. 2008. Plant Growth Promoting Properties of Rhizobacteria Isolated from Wheat and Pea Grown in Loamy Sand Soil. Turk. J. Biol. 32: 9-15
13. Elmerich, C. 1984. Molecular biology and ecology of diazotrophs associated with non-leguminous plants. Bio. Technology. 2: 967-978.
14. Glick, B.R. 1995. The enhancement of plant growth by free-living bacteria. Can. J. Microbiol. 41: 109-117.
15. Glick, B.R., Penrose, D.M., and Jiping, LI. 1998. A model for the lowering of plant ethylene concentration by plant growth-promoting bacteria. J. Theor. Biol. 190: 63-68
16. Khalid, A., Arshad, M., and Zahir, Z.A. 2004. Screening plant growth promoting rhizobacteria for improving growth and yield of wheat. J. Appl. Microbiol. 96: 473-480
17. Kloepper, J.W., Lifshitz, R., and Zablottwicz, R.M. 1989. Free-living bacterial inocula for enhancing crop productivity. Trends Biotechnol. 7: 39-43
18. Kloepper, J.M. 2003. A review of mechanisms for plant growth promoting by pgpr. Auburn University, Auburn, Alabama 36849, USA
19. Kloepper, J.W., Leong, J., Teuntze, M., and Schroth, M.N. 1980. Enhanced plant growth by siderophore produced by plant growth-promoting rhizobacteria. Nature. 286: 885-886

20. Kloepper, J.W., Lifshitz, R., and Schroth, M.N. 1988. *Pseudomonas* inoculants to benefit plant production. ISI. Atlas. Aci. Anim. Plant Sci. 60-64.
21. Lambrecht, M., Okon, Y., Broek, A.V., and Vanderleyden, J. 2000. Indole-3-acetic acid: a reciprocal signaling molecule in bacteria-plant interaction. *Tren. Microbial.* 8: no.7.
22. Lifshitz, R., Kloepper, J.W., Kozlowski, M., Simonson, C., Carlson, J., Tipping, E.M., and Zaleska, I. 1987. Growth promoting of canola (rapeseed) seedlings by a strain of *pseudomona putida* under gnotobiotic conditions. *Can. J. Microbiol.* 33: 390-395
23. Minorsky, P.V. 2008. On the inside. *Plant Physiol.* 146: 323-324.
24. Patten, C.L., and Glick, B.R. 2002. Role of *pseudomonas putida* indoleacetic acid in development of host plant root system. *Appl. Environ. Microbiol.* Pp: 3795-3801
25. Penrose, D.M., and Glick, B.R. 2003. Methods for isolating and characterizing ACC deaminase-containing plant growth-promoting rhizobacteria. *Physiol. Plant.* 18: 10-15
26. Peyvandi, M., Farahani, F., Hosseini-Mazinani, M., Noormohamadi, Z., Ataii, S., and Asgharzadeh, A. 2010. *Pseudomonas fluorescent* and its ability to promote root formation of olive microshoots. *Int. J. Plant. Prod.* 4(1): 63-66
27. Ping, L., and Boland, W. 2004. Signals from the underground: bacterial volatiles promote growth in *Arabidopsis*. *Trends. plant. Sci.* 9(6): 263-266
28. Robert, L.P. 2007. Effects of Experimental Seed Corn Inoculants on Plant Growth, Health and Grain Yield. Master of science project. Iowa State University.
29. Rokhzadi, A., Asgharzadeh, A., Darvish, F., Nour-Mohammadi, G., and Majidi, E. 2008. Influence of plant growth-promoting rhizobacteria on dry matter accumulation and yield of chickpea (*Cicer arietinum* L.). *American-Eurasian J. Agric. and Environ. Sci.* 3(2): 253-257
30. Rubio, T.M.G., Valencia-Plata, S.A., Bernal-Castillo, J., Martinez-Nieto, P. 2000. Isolation of Enterobacteria, *Azotobacter* sp. and *Pseudomonas* sp. producers of indole-3-acetic acid and siderophores, from colombian rice rhizosphere. *Revista latinoamericana de microbiologia.* 42: 171-176
31. Rudresh, D.L., Shivaprakash, M.K., and Prasad, R.D. 2005. Effect of combined application of rhizobium, phosphate solubilizing bacterium and *Trichoderma* spp. On growth, nutrient uptake and yield of chickpea (*Cicer arietinum* L.). *Appl. Soil Ecol.* 28: 134-140.
32. Saleem, M., Arshad, M., Hussain, S., and Bhatti, A.S. 2007. Perspective of plant growth promoting rhizobacteria (PGPR) containing ACC deaminase in stress agriculture. *J. Ind. Microbiol. Biotechnol.* 34: 635-648
33. Sarwar, M., and Kremer, R.J. 1992. Determination of bacterially derived auxins using a microplate method. *Lett. Appl. Microbiol.* 20: 282-285.

34. Sarwar, M., and Frankenberger, W.T. 1994. Influence of L-tryptophan and auxins applied to the rhizosphere on the vegetative growth of *Zea mays* L. *Plant Soil*. 160: 97-104
35. Schippers, B., Bakker, A.W., Bakker, P.A.H.M., and Vanpeer, R. 1990. Beneficial and deleterious effects of HCN-production pseudomonads on rhizosphere interaction. *Plant Soil*. 129: 75-83
36. Sheng, X.F. 2005. Growth promotion and increased potassium uptake of cotton and rape by a potassium releasing strain of *Bacillus edaphicus*. *Soil Biol. Biochem.* 37: 1918-1922.
37. Sundara, B., Natarajan, and, V., and Hari, K. 2002. Influence of phosphorus solubilizing bacteria on the changes in soil available phosphorus and sugarcane and sugar yields. *Field Crop. Res.* 77: 43-49
38. Surette, M.A., Sturz, A.V., Lada, R.R., and Nowak, J. 2003. Bacterial endophytes in processing carrots (*Daucus carota* L. var. sativus): their localization, population density, biodiversity and their effects on plant growth. *Plant Soil*, 253: 381-390.
39. Tang, W.H. 1994. Yield-increasing bacteria and biocontrol of sheath blight of rice. Organisation, Adelaide, Australia. 267-278.
40. Tolay, I., Erenoglu, B., and Cakmak, I. 2001. Phytosiderophore release in *Aegilopsis* and *Triticum* species under zinc and iron deficiencies. *J. Exper. Bot.* 52: 1093-1099
41. Vessey, J.K. 2003. Plant growth promoting rhizobacteria as biofertilizers. *Plant Soil*. 255: 571-586.
42. Zaidi, S., Usmani, S., Singh, B.R., and Musarrat, J. 2006. Significance of *Bacillus subtilis* strain SJ-101 as a bioinoculant for concurrent plant growth promotion and nickel accumulation in *Brassica juncea*. *Chemosphere*, 64: 991-997.

Plant growth promoting Fluorescent Pseudomonads effects on growth and development of Canola

***P. Abbaszadeh Dahaji¹, H. Asadi Rahmani², K. Khavazi²,
A.A. Soltani Tolarod³, A.R. Akhgar¹ and M. Omidvari⁴**

¹Assistant Prof., Dept. of Soil Science, Vali-e-Asr University of Rafsanjan,

²Associate Prof., of Soil and Water Institute of Iran, ³Assistant Prof.,
Dept. of Soil Science, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil,

⁴Graduated M.Sc. Student, Dept. of Plant Pathology University of Tehran

Received: 01/23/2013 ; Accepted: 06/03/2013

Abstract

Fluorescent pseudomonads are one of the most important plant growth stimulating bacteria in different plant rhizosphere. In this research, 40 *pseudomonas fluorescence* and *pseudomonas putida* isolates, isolated from wheat and canola root were, identified and their growth promoting qualities were evaluated. Application of studied isolates in tubes containing sterile sand, in comparison with control treatment led to increase in shoot dry weight (53.7%), root dry weight (47.8%), root length (21.6%), shoot length (17.7%), shoot wet weight (52.5%), root wet weight (56.5%), the ratio between dry shoot and dry root (20.3%) and ratio between wet shoot and dry root (up to 20.3%). The application of 14 superior isolates in greenhouse condition compared to control treatment resulted in increscent shoot wet weight (30.2%) and shoot dry weight (27.5%) and also nutrition uptake including nitrogen (30.2%), phosphorus (28.2%), potassium (25.8%), iron (100.2%), manganese (70.8%) and copper (70.3%). The results indicated that Fluorescent pseudomonads inoculation plays a vital role in increasing growth indices and nutrition uptake in canola.

Keywords: Auxin, Iron, Zinc, Phosphorus and Copper

* Corresponding Authors; Email: p.abbaszadeh@vru.ac.ir